

عکس/ماجرای ورود مرکب شیطان به ایران!؟

۱۴ تیر ۱۳۹۳ ساعت ۱۲:۳۳

در ادوار گذشته با ورود هر دستاوردی از کشورهای غربی هر چند مفید و مثبت از سوی گروهی از مردم برخوردهایی بسیار تند با آن می گردید، چنانچه دوچرخه نیز از این مقوله خارج نبود.

دوچرخه توسط انگلیسی ها به ایران آمد، همراه دو نفر پسر جوان پانزده، شانزده ساله با شلوارهای کوتاه تا بالای زانو که در میدان مشق تهران دوره قاجار به نمایش گذاشته شد و جمعیتی از هر گروه و طبقه که برای تماشایش گرد آمدند، چنانچه جعفر شهری می نویسد: مرکوب های دوپائی که فی المجلس نام (مرکب شیطان) بر آن ها نهاده شد و راکبینی که (بچه شیطان) نام گرفته و محل فروشش مغازه ای در ابتدای خیابان (منوچهری) مقابل سفارت انگلیس که با فروششان آموزش دادنشان را هم تقبل می نمود، اما این ها اسباب بازی یا مرکب هایی نبودند که دارندگانشان بتوانند با آن ها در انظار ظاهر شده یا در معابر راه بروند، چه علاوه بر (الخناس) بودنشان که متظاهرين به تقدس با دیدنشان بسم الله گویان ولاحول زنان رو برگردانده باید از شرشان پناه به خدا ببرند، از دست اراذل و ولگردان و بچه های کوچه گرد هم نمی توانستند جان سالم بدر برده که خود و مرکبشان سنگسار می شدند، از آنجا که سال ها بعد نیز دوچرخه تا حدی کثرت پیدا نموده و متداول شده بود، اما هنوز هیچ دوچرخه سواری نمی توانست از (هوهو) و آزار ندیده بدیده ها به مسیر خود ادامه داده بدون برخورد با مزاحمت مبدأ و مقصدی را تمام بکند

اولین دوچرخه ها

دوچرخه های نخستین در مارک های (هرکولس) و (رالی) و (بیاسا) یا سه تفنگه و (بیرمنگام) بود که همگی انگلیسی و از مرغوب ترین انواع خود بشمار می آمدند، در بهترین و بادوام ترین و زیباترین و خوش رکاب ترین نوع و قیمت هایی میان ده، دوازده تومان که ده تومان آن قیمت خودِ دوچرخه و دو تومان قیمت لوازم اضافی آن از جمله قاب و ترک بند و بوق و امثال آن بود. تعمیرات آن ها در ابتدا شامل (پنچر)گیری و شُلّ و سِفّت کردن زنجیر و روغن کاری و امثال آن بود تا شکست و بست های آن ها، مانند دوشاخه و تنه و کج و کوله شدن (طوقه) و بریدن (پره) و امثال آن. از جهت بهره کسبی، این کار نیز همانند مکانیکی اتومبیل از مشاغل غلط انداز و پر درآمد شناخته شد که همه اش از کرایه و تعمیر فایده بوده در آن حد که به سرعت در هر محل چند تن را دوچرخه ساز گردانید.

دوچرخه عمومیت پیدا می کند

کم کم کار دوچرخه از وسیله بازی و تفریح بودن به وسیله ای برای کار تبدیل شد و اکثر کسبه از دوره گرد و دکاندار و غیره بدان روی آوردند، مانند دست فروش های سوزن و سنجاقی و تعمیرکاران قفل و کلید، قسطی فروش های مس و ظرف، بزازهای دوره گرد را شامل شد.

مفیدتر از همه برای حمل کنندگان ماست و حاملین چلوکباب بود که تغارهای ماست را بر سر نهاده سوار دوچرخه شده به سرعت به مقصد برسانند و کار ده ساعت را بوسیله دوچرخه در دو ساعت انجام می دادند و شاگرد چلوپلوی ها ظروف غذا را بیست تا سی ظرف در مجمعه چیده بسر گرفته و زود و داغ به مشتری می رساندند. ماست کش هایی که گاهی تا ده تغار ماست را روی هم بر سر میله کرده سوار دوچرخه می شدند و شاگرد چلوی هایی که تا چهار پنج مجمعه پُرظرف را روی هم بر سر نهاده بر آن می نشستند، در این تسلط که اگر طبق کش های پیاده گاهی پایشان سریده زمین می خوردند طبق کش های دوچرخه سوار هرگز

دیده نشدند که افتاده یا زمین بخورند!

در این بین کرایه دوچرخه ساعتی ده شاهی و شب تا صبحش دو قران و اجرت باد دو لاستیک آن دو شاهی و سوراخ گیری ده شاهی و روغن کاری دو شاهی و دیگر تعمیراتش در حداکثر پنج شش قران می شد.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۷۴۶۳/ایران-شیطان-مركه-ورود-ماجرای-عکس/>